

2) Pokud pětiletý nepřetržitý pobyt určité osoby jakožto pracovníka, dovršený před 30. dubnem 2006, nesplňuje podmínky ke vzniku práva trvalého pobytu zavedeného v čl. 16 odst. 1 směrnice 2004/38/ES, vede tento nepřetržitý pobyt pracovníka ke vzniku práva trvalého pobytu přímo na základě čl. 18 odst. 1 Smlouvy o ES z důvodu mezery v této směrnici?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS. (Úř. věst. L 158, s. 77).

(²) Směrnice Rady ze dne 15. října 1968 o odstranění omezení pohybu a pobytu pracovníků členských států a jejich rodinných příslušníků uvnitř Společenství. (Úř. věst. L 257, s. 13).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 18. srpna 2009
Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 3. června 2009 ve věci T-189/07, Frosch Touristik GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**

(Věc C-332/09 P)

(2009/C 256/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel):
Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: B. Schmidt, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Frosch Touristik GmbH, DSR touristik GmbH

Návrhová žádání navrhovatele

— navrhovatel požaduje zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci Soudu;

— navrhovatel dále požaduje, aby byla další účastníci řízení uložena náhrada nákladů jak řízení v prvním stupni, tak i řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu prvního stupně, kterým bylo zrušeno rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 22. března 2007. Tímto rozhodnutím zamítl tento odvolací senát odvolání odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku podané proti rozhodnutí zrušovacího

oddělení o částečné neplatnosti slovní ochranné známky Společenství „FLUGBÖRSE“. Soud byl toho názoru, že odvolací senát nesprávně použil čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 40/94 (dále jen „nařízení“), jelikož pro účely posouzení, zda zápisu ochranné známky brání absolutní důvody, uvedené v článku 7 nařízení, a je proto třeba ji prohlásit za neplatnou, zohlednil okolnosti a způsob, jakým byla sporná ochranná známka posouzena, nikoli ke dni podání přihlášky, ale ke dni, kdy došlo k zápisu sporné ochranné známky. Podle napadeného rozsudku je pro účely přezkumu návrhu na prohlášení neplatnosti jediným rozhodným datem datum podání přihlášky zpochybně ochranné známky. Soud se k odůvodnění svého tvrzení opřel o argument, že pouze tímto výkladem lze zabránit tomu, aby se pravděpodobnost ztráty způsobilosti ochranné známky k zápisu zvýšila v závislosti na délce trvání řízení o zápisu. V rámci opětovného posouzení dodatečně uplatněných absolutních důvodů pro zamítnutí může průzkumový referent zohlednit skutečnosti, které následovaly po datu podání přihlášky k zápisu, pouze za podmínky, že umožňují učinit závěry o situaci dané k tomuto datu.

Navrhovatel je toho názoru, že Soud prvního stupně vykládá čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení nesprávně, když za jediné datum rozhodné pro posouzení považuje datum podání přihlášky k zápisu. Tento restriktivní výklad není slučitelný se zněním dotyčného ustanovení a není v souladu ani se smyslem a účelem tohoto ustanovení, ani se systémem ochrany a zpětného odnětí poskytnuté ochrany podle nařízení o ochranných známkách.

Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení stanoví, že ochranná známka Společenství bude vyškrtuta z rejstříku, pokud „byla zapsána“ v rozporu s článkem 7 nařízení. Již na základě znění tohoto ustanovení nelze pochopit závěr Soudu, že tato formulace výlučně stanoví, v jakých případech se ochranná známka nezapíše nebo se prohlásí za neplatnou, a nevztahuje se (také) na datum rozhodné pro posouzení absolutních důvodů pro zamítnutí nebo důvodů absolutní neplatnosti. Jelikož Soud neuvedl žádné další odůvodnění, není zjevné, jaké jiné podrobné úvahy jej vedly k jeho závěru. Výklad zastávaný navrhovatelem, podle něhož se formulace „byla zapsána“ vztahuje přinejmenším také na rozhodné datum, je naproti tomu na základě znění předpisu podstatně pochopitelnější.

Proti výkladu zastávanému Soudem v napadeném rozsudku hovoří ale také důvod týkající se ochrany, který vychází z článků 7 a 51 nařízení, podle něhož by měly být zápisy, které jsou v rozporu s obecným zájmem, nejprve vyloučeny ze zápisu nebo, pokud byl zápis proveden, zpětně prohlášeny za neplatné. Jen takto lze zabránit tomu, že k zápisu ochranných známek dojde v rozporu s ustanoveními nařízení a bude tím porušen obecný zájem, na kterém je tento předpis založen. Pokud by bylo tvrzení Soudu správné, získal by přihlašovatel ochranné známky nejen ochranu pro ochranné známky, kterým bránily v okamžiku zápisu absolutní důvody, ale navíc by tyto známky nemohly být po svém zápisu podle článku 51 nařízení vyškrtuty z rejstříku, jelikož byly v den podání přihlášky

způsobil k zápisu a Soud by nezohlednil nové skutečnosti, ke kterým došlo mezi dnem podání přihlášky a provedením zápisu. To by podle názoru navrhovatele znamenalo neoprávněné zvýhodnění jednotlivce vůči obecnému zájmu, který je třeba chránit, a které by bylo v rozporu s ochranným účelem článků 7 a 51 nařízení.

Konečně, pokud jde o argument Soudu ohledně délky řízení, je třeba poznamenat, že ta může záviset na řadě faktorů, které nespádají pouze do oblasti vlivu navrhovatele, ale závisí také na samotném přihlašovatelem nebo — jako v případě provedení námitkového řízení upraveného v nařízení před zápisem — na třetích osobách. Absolutní důvody — neovlivněné a neovlivnitelné navrhovatelem — mohou také nastat velmi krátkodobě. Při věcném vážení proti sobě stojících zájmů v takových „náhodných“ situacích, je třeba upřednostnit obecný zájem, zvláště když se přihlašovatel až do okamžiku provedení zápisu nemůže spolehnout, že skutečně získá požadovanou ochranu. V těchto případech je proto správné zohlednit rovněž vývoj, ke kterému dojde až do okamžiku zápisu.

Z uvedených důvodů je proto třeba zrušit napadené rozhodnutí Soudu prvního stupně z důvodu porušení článku 51 nařízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes de Caen (Francie) dne 20. srpna 2009 — Sophie Noël v. SCP Brouard Daude, likvidátor pověřený soudní likvidací Pronuptia Boutiques Province SA a Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est

(Věc C-333/09)

(2009/C 256/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil de Prud'hommes de Caen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sophie Noël

Žalovaní: SCP Brouard Daude, likvidátor pověřený soudní likvidací Pronuptia Boutiques Province SA, Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est

Předběžné otázky

1) Článek 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nazvaný „Zákaz diskriminace“ stanoví: „Užívání práv

a svobod přiznaných touto Úmluvou musí být zajištěno bez diskriminace založené na jakémkoli důvodu, jako je pohlaví, rasa, barva pleti, jazyk, náboženství, politické nebo jiné smýšlení, národnostní nebo sociální původ, příslušnost k národnostní menšině, majetek, rod nebo jiné postavení.“

Nejde v tomto smyslu o diskriminaci v případě, kdy dochází k rozdílnému zacházení mezi zaměstnanci, kteří byli propuštěni z hospodářských důvodů a přijali uplatnění dohody o osobní rekvalifikaci, na základě níž možnost zpochybnit ukončení jejich smlouvy i nadále zůstává v rámci režimu pětileté promlčení doby, a zaměstnanci, kteří ji odmítli a vztahuje se na ně roční promlčecí doba uvedená v článku L.1235-7 zákoníku práce?

2) Článek 26 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech ze dne 16. prosince 1966 — který je jen základem článku 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod — stanoví: „Všichni jsou si před zákonem rovni a mají právo na stejnou ochranu zákona bez jakékoli diskriminace. Zákon zakáže jakoukoli diskriminaci a zaručí všem osobám stejnou a účinnou ochranu proti diskriminaci z jakýchkoli důvodů, např. podle rasy, barvy, pohlaví, jazyka, náboženství, politického nebo jiného přesvědčení, národnostního nebo sociálního původu, majetku a rodu.“

Musí tak francouzský soud podle ustanovení článku 55 francouzské ústavy ze dne 4. října 1958 použít ustanovení článku 26 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech ze dne 16. prosince 1966, a nepoužít diskriminační ustanovení článku L. 1235-7 zákoníku práce, která vyplývají z pouhého zákona č. 2005-35 ze dne 18. ledna 2005, který časově následuje po 4. únoru 1981, datu, kdy uvedený pakt v tuzemsku vstoupil v platnost?

Žaloba podaná dne 25. srpna 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-340/09)

(2009/C 256/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán a D. Recchia, zmocněnci)

Žalované: Španělské království